Stephan Jackson
time

nu cred că timpul ne aduce înţelepciune şi împăcare, sunt lucruri din vecii vecilor pentru că El este acolo Sus...

scurgerea anilor, daca este anostă, aduce o anume educaţie iar împăcarea de sine, ajunge să fie o lamentabilă resemnare

te naşti cu un anume pattern şi ţi se conferă un pic de magie, apoi totul este prescris ca într-o reţetă zic eu, acum...

privind din nou grădina, într-o nouă spirală a Timpului, pe care cineva de la mansardă

ne-o brumează şi rugineşte magnific

există o vehemenţă în a te certa cu Lumea, cu cei buni şi răi, deşi nu eşti tu în măsură să judeci...apoi, dacă te întorci şi priveşti, îţi recunoşti oamenii de aproape...nu faci pace, ci doar pui, sau laşi lucrurile acolo unde sunt, dacă sunt...

temesvar si toronto nu sunt puncte cardinale, sunt doar...

...este suficient să priveşti albastru daca aşa ţi s-a dat, apele se limpezesc, nu urmează musai o armonie, pentru că tu nu eşti maestrul acestui miracol...

doar zâmbeşte privind frunzele mesteacănului cum ning peste grădina ta, doar lasă-ţi gândurile in lumea elfilor si apoi...

EA vine, nu intotdeauna, dar acum este lebădă şi albă şi magică şi tu ştii cum se uită la tine

lipăind pe patio şi apoi intrând maiestuos în living room şi până în japonia ta...nu te atinge cu aripa, nici nu se uită la tine pentru că tu nu exişti în afara ei

odată, pe vremuri, te jucai încercand să ce...a trăi bidimensional, evenimentele sunt o monotonie perpetuă, un orizont ca o dungă, aşa cum este şi aici, unde tu te numeşti Archibald sau Suzane

nu există remedii, nu poţi să pui un plasture, un bandaj acolo unde sângerez de 98 de ani, nu poţi decat sa încerci să...

de multe ori am întors cuvintele pe dos, m-am jucat nesăbuit cu ceva care mi-a fost împrumutat pentru scurt timp, şi eu, nebun, am crezut ca având un condei poţi spune ceva

eu nu ştiu de ce te-ai exilat in Helgoland si, când o persoană anostă mi-a dat ce ai scris în Midia mi-am spus ca totul este un fake, o farsă

pentru că eu sunt cu pielea de piersică, eu am topit cu sânii mei înfioraţi...eu, eu, eu în zadar vin spre tine, în zadar iţi scriu, în zadar iţi sunt acuma Toamnă, tu dragul meu nu mai eşti aici

şi dacă cineva mă întreabă, am sa zâmbesc amar şi conspirativ, am să folosesc numerologia ta de 98 si am să spun DAVOS